

Llengua i turisme

AGO_07_013

Jaume Lladó

L'altre dia sortien al *Diari de Balears* els resultats d'una enquesta de Gadeso sobre la percepció que en tenim del turisme els habitants de les Illes Balears. Una majoria prou

contundent, el setanta-cinc per cent, veu l'activitat turística com a positiva, però només un quaranta-cinc per cent, no arriba a la meitat, està satisfet amb el model actual. La majoria dels que hi estan en desacord ho justifiquen per l'excessiva ocupació territorial o per la pèrdua d'identitat que representa.

La veritat és que els dos efectes negatius que s'apunten no tenen perquè ser-hi inherents. Quant al primer, és fàcil establir una aliança estratègica entre el sector i la societat, ja que és evident que el turisme hoteler ocupa molt menys territori que el residencial i, a més a més, a llarg termini, genera més ingressos. Així que una legislació urbanística més restrictiva, especialment pel que fa al sòl rústic, acompanyada d'un control més exhaustiu de l'oferta residencial il·legal, en podria ser una solució. Una solució que, evidentment, toca comptar amb el vistiplau dels hotelers, ja que el seu negoci tocava sortir-ne beneficiat.

Quant al segon, cal afirmar que, llevat de notables excepcions, el sector turístic no ha ajudat gaire en el manteniment i la potenciació de la cultura i la identitat autòctones ans, altrament, sovint ha mirat únicament pels seus interessos econòmics a curt termini. Des de la mateixa cuina que s'ofereix als hotels i restaurants de les zones costaneres, despersonalitada i, habitualment feta amb ingredients i receptes alienes, fins als espectacles que s'exhibeixen, als quals els muntatges propis de l'Illa són simples anècdotes comparats amb

els internacionals o inclús els andalusos, passant per la retolació interior dels establiments i les cartes dels restaurants, on és molt difícil trobar-hi la llengua pròpia del país, no es veuen gaires complicitats entre la política cultural i de lleure de les empreses turístiques i la societat balear.

La darrera ha estat el comunicat que va difondre Exceltur la setmana passada, en el qual es queixava que l'ús del que ells anomenen «llengües cooficials» perjudicava la seva activitat a diverses comunitats autònomes. Com a exemple concret parlaven de la senyalització a les carreteres i de la resta de la informació pública. Quina barra! A qui se li ocorre ni tan sols insinuar que l'ús de la llengua pròpia és un entrebanc per al turisme. Per què no diuen això a Grècia, a Finlàndia o a Dinamarca, països amb llengües amb més pocs parlants que la nostra? Per què no demanen que a Madrid posin tota la informació pública en anglès, perquè se'n puguin assabentar els turistes estrangers?

Aquesta gent hauria de ser conscient que aquest tipus de declaracions i actuacions són el que provoquen que el cinquanta-cinc per cent de la població vegi negatiu el model turístic. I això no ho hauria de permetre un sector que necessita la complicitat de ls ciutadans per tenir èxit, un sector que hauria de tenir en compte que és un dels pocs que es dedica a vendre el que no és seu: el sol, la platja, el paisatge, els monuments, ...

És una pena que no puguem fer país tots junts i aprofitem la gernació de visitants que tenim per donar a conèixer els nostres productes, la nostra llengua, la nostra cultura i la nostra identitat a tot arreu. A veure si posam fil a l'agulla d'una vegada!

Jaume Lladó, professor